

ת"פ 10594/07/17 - מדינת ישראל נגד ש א

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 10594-07-17 מדינת ישראל נ' א
תיק חיצוני: 286144/2017

בפני	כבוד השופטת טל לחיאני שהם
מאשימה	מדינת ישראל ע"י לי גורמן, עו"ד
נגד	
נאשם	ש א ע"י ב"כ אדי נוז, עו"ד

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע עבירת תקיפת בן זוג הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי **סעיפים 380 + 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (להלן: "החוק")**.

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 01/07/17, בשעה 22:30 או בסמוך לכך, ברחוב -----, ביקש הנאשם מאשתו, הגב' מ א (להלן: "המתלוננת"), לסגור את חדר השינה. משסירבה המתלוננת לעשות כן, הכה אותה הנאשם בראשה, וכתוצאה מכך נגרמו לה חבלות של ממש בדמות דימום מפיה וסימן חבלה בכתף שמאל. בנסיבות המתוארות, התקשרה המתלוננת למוקד המשטרה, הנאשם ניסה ליטול מידה את הטלפון, והמתלוננת בתגובה סטרה לו בראשו. בסמוך למתואר, נמלט הנאשם מהמקום.

תסקירי שירות המבחן

3. כעולה מתסקיר שירות המבחן אשר הוגש ביום 19/12/17, הנאשם בן 33, נשוי למתלוננת ואב לשתי בנות עבד עד לחודש אוקטובר, במשך כשנתיים, כמחסנאי ברשת מזון.

הנאשם בעל רקע משפחתי ורפואי מורכב, סיים 10 שנות לימוד ולאחר מכן השתלב בעבודה כירקן, סייע בפרנסת המשפחה וביטא יציבות תעסוקתית. הנאשם לא גויס לצבא בשל מצבו הרפואי.

המתלוננת מוכרת למוסד הלאומי על רקע נכות בשיעור 100%, מתקיימת מקצבה.

בשיחה עם שירות המבחן תאר הנאשם את הקושי וההצפה על רקע ריבוי המטלות אשר באחריותו כמפרנס, מטפל

עיקרי בבנותיו ובמשק הבית, ותאר קשיים כלכליים וחובות שיצרה אשתו לחברת סלולר, אשר היוו רקע למריבותיהם בסמוך לביצוע העבירה.

ביחס לעבירה טענה המתלוננת כי התרחשה כשהנאשם חזר שתוי מבילוי עם חברים, על רקע חששו כי מקיימת קשר זוגי עם אחר, ולאחר שהטיח בה את רגשותיו ואת הקשיים בתפקודה. המתלוננת צמצמה מחומרת הפגיעה הפיזית והנפשית בה, נטתה לטשטש את חומרת העבירה ונסיבותיה, ונטלה על עצמה את האחריות למתואר.

המחלקה לשירותים חברתיים ב---, בה מטופלת המתלוננת מזה שנים, מסרה כי הנאשם הוא בעל ואב השם דגש על פרנסת המשפחה, ער לצרכיה של המתלוננת ומסייע לה כפי יכולתו. נשלל דיווח על אירועים קודמים או תלות בחומרים משני תודעה.

הנאשם הביע צער על הפגיעה במתלוננת ועל הסבל המשפחתי אשר נגרם כתוצאה מהמעשה, וכן, הביע רצון לשוב ולהשתלב בעבודה ונכונות להשתלב בטיפול ייעודי ארוך טווח בתחום מניעת אלימות במשפחה.

במהלך פיקוח המעצר אשר הוטל על הנאשם הוצע לו להשתלב בטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה, אולם בשל החזרה למקום עבודתו - לא החל בטיפול.

לאור המתואר התרשם שירות המבחן מסיכון גבוה לביצוע עבירות דומות בהיעדר השתלבות בטיפול ייעודי וארוך טווח בתחום האלימות הזוגית. משכך, הומלץ לאפשר ניסיון טיפולי בן 4 חודשים בשירות המבחן אשר במהלכו יעשה מעקב אחר השתלבות הנאשם בקבוצה טיפולית.

4. מהתסקיר אשר הוגש ביום 23/04/18 עלה כי הנאשם השתלב בקבוצה שמטרתה להכין לטיפול קבוצתי בתחום האלימות הזוגית במרכז לאלימות במשפחה ביום 07/02/18. הנאשם שיתף פעולה ושיתף בקשייו, אולם נעדר מ- 3 מפגשים ברצף בשל אמתלות שונות הקשורות לעבודתו, לעניינים כספיים ולטיפול באמו. ביום 10/04/18 טען הנאשם בשיחה עם השירות כי יתמיד בהגעה, אולם לא התייצב למפגש נוסף אשר התקיים ביום 16/04/18. הנאשם מסר כי לא עמד בתשלומים למרכז מאחר וכל כספו הופנה לבנותיו.

לאור המתואר המליץ שירות המבחן על בחינת התאמת הנאשם לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.

טיעוני הצדדים

5. במועד הדיון אשר התקיים ביום 19/09/17 הצהיר ב"כ המאשימה כי במסגרת ההסדר בין הצדדים העמדה העונשית היא למאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ומאסר מותנה.

6. במועד הטיעונים לעונש עתר ב"כ המאשימה, בהתאם להסדר בין הצדדים, להרשעת הנאשם ולהטלת מאסר בפועל למשך 6 חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות, מאסרים מותנים, התחייבות משמעותית וקנס.

בטיעוניו הפנה לחומרת העבירה ונסיבותיה, אשר כוללות, בין היתר, את העובדה כי בוצעו בתוך התא המשפחתי ומתוך מערכת יחסים של תלות משמעותית של המתלוננת בנאשם, להיעדר תובנה מצד הנאשם למצבו, ולחוסר שיתוף הפעולה עם ההליך הטיפולי הנדרש. כמו כן, הפנה להתרשמות שירות המבחן מסיכון גבוה להישנות העבירה אשר הובילה להמלצת השירות כאמור.

7. ב"כ המאשימה טען כי מתחם הענישה בגין העבירה עליה נותן הנאשם את הדין נע בין 6 חודשי מאסר אשר יכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-16 חודשי מאסר בפועל, והפנה לפסיקה התומכת במתחם זה.

ב"כ המאשימה הוסיף וטען כי בשקלול הנסיבות לחומרא המפורטות לעיל, יחד עם העובדה כי הנאשם הודה וחסך בזמן השיפוטי ונעדר עבר פלילי, יש לגזור דינו בהתאם לעתירתו העונשית.

8. ב"כ הנאשם עתר להסתפק בהטלת ענישה צופה פני עתיד.

בטיעוניו הפנה להיות הנאשם נעדר עבר פלילי, המתפקד באופן נורמטיבי, אשר למד לקחו ולא ישוב לבצע עבירות נוספות בעתיד אף ללא השתלבות בקבוצה טיפולית.

ב"כ הנאשם הדגיש את דאגתו של הנאשם לפרנסת משפחתו ואמו, וטען כי חוסר שיתוף הפעולה של הנאשם לא נבע מהעדר תובנה אלא מקושי כלכלי גרידא.

ב"כ הנאשם טען כי אין להסיק מהפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ המאשימה למקרה זה, וזאת מאחר והפסיקה אשר הוגשה עוסקת בנסיבות עבירה חמורות יותר אשר השפיעו על קביעת מתחם הענישה.

ב"כ הנאשם הגיש פסיקה לתמיכה בעתירתו, וכן הגיש מסמכים המעידים על אופיו של הנאשם, המצב הכלכלי שהיווה הרקע למתיחות בין הנאשם למתלוננת וכן למצב הרפואי של הנאשם והמתלוננת.

9. במועד הטיעונים לעונש ביקש הנאשם את התחשבות בית המשפט לאור מצבם הכלכלי, טען כי לא התייצב לכל המפגשים בשרות המבחן בשל קושי כלכלי לממן את הנסיעות, וכן כי למד את הלקח ולא ישוב לבצע עבירות.

10. במועד הטיעונים לעונש תארה המתלוננת את מצבה הרפואי ואת ההידרדרות במצבה הכלכלי מאז האירוע המתואר, טענה כי מתקשה ללא נוכחות הנאשם וכי מעוניינת בשלום בית. עוד טענה כי מדובר באירוע חד פעמי, וכי

הנאשם תומך בה ובבנותיה גם מרחוק.

קביעת מתחם העונש ההולם

11. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם נעשית בהתאם לעקרון המנחה בענישה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

12. כתב האישום המתוקן במקרה זה מתאר **אירוע אחד** ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

13. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירה הם השמירה על כבוד האדם והזכות לשלמות הגוף, לביטחון האישי ולשלווה. כמו כן, כאשר מדובר בעבירות כלפי בת זוג, מתווסף הצורך בהגנה על הצד החלש מפגיעה של בעל הכוח הפיזי או הכלכלי בו.

14. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי **הפגיעה בערך המוגן היא ברף הבינוני**, וזאת נוכח עוצמת האלימות אשר הופנתה כלפי בת הזוג שגרמה לחבלה אל מול היות האירוע ממוקד ולא מתמשך.

15. באשר לחומרת עבירות האלימות בתוך המשפחה, יפים הדברים שנאמרו בע"פ **6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל:**

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישרו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג...."

16. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, כמפורט להלן:

א. ברע"פ **10797/05 פלוני נגד מדינת ישראל** (07/03/16) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, בעל עבר פלילי, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת איומים ותקיפת בת זוג. בגין עבירת התקיפה הוטל על הנאשם עונש של 9 חודשי מאסר, ובגין עבירת האיומים נידון ל-5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו. בית המשפט קבע כי העונש שהוטל על הנאשם איננו חורג ממתחם הענישה המקובל בעבירות מהסוג שביצע.

ב. ברע"פ 3077/16 פלוני נגד מדינת ישראל (02/05/16), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת תקיפת בת זוג, והוטלו עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי, ופיצוי למתלוננת.

ג. בת"פ (רחובות) מדינת ישראל נגד בי (04/03/15), הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בן זוג ואיומים. על אף ששירות המבחן המליץ להימנע מהרשעת הנאשם, הרשיע בית המשפט את הנאשם והטיל עליו 6 חודשי מאסר מותנה, התחייבות, וצו מבחן למשך שנה.

17. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט' לחוק), יש לתת את הדעת לנזק שנגרם מאלימות זו, וכן לעובדה כי המעשים נעשו, בהתאם לעולה מהתסקיר מדברי הנאשם והמתלוננת, עת היה הנאשם שרוי תחת השפעת אלכוהול. כמו כן, יש לתת את הדעת לניצול לרעה של כוחו ויחסיו של הנאשם עם המתלוננת.

18. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), מצאתי כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן הוא ממאסר מותנה ועד ל-9 חודשי מאסר בפועל.

19. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לחומרא או לקולא.

20. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא').

במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שפרנסת משפחתו של הנאשם צפויה להיפגע משמעותית במידה ויוטל על הנאשם עונש מאסר, בין אם בדרך של עבודות שירות ובוודאי שמאחורי סורג ובריח, מאחר וכאמור לעיל הנאשם הוא אשר דואג לפרנסת המשפחה גם במהלך התקופה בה מורחק מהם, וזאת ביתר שאת נוכח העולה מהמסמכים אשר הוגשו על ידי ב"כ הנאשם ביחס למצבה הבריאותי של המתלוננת והחובות הכלכליים אשר עומדים כנגדה.

כמו כן, יש להביא בחשבון את העובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי.

עם זאת, יש להתייחס לכך שעל אף הצהרותיו של הנאשם כי מוכן להשתלב בטיפול ייעודי, כמפורט לעיל, בסופו של יום לא התמיד בטיפול וניכר כי לא הפנים את חומרת מצבו, חומרת מעשיו ואת הצורך בקבלת טיפול בתחום האלימות במשפחה. כל זאת, באופן שהוביל להערכת שירות המבחן כי קיים סיכון גבוה להישנות עבירות וכן להמלצת שירות המבחן, כמפורט לעיל.

21. באיזון בין השיקולים השונים שוכנעתי כי יש לגזור על הנאשם עונש ברף הנמוך - בינוני של המתחם, דהיינו הטלת עונש מאסר בדרך של עבודות שירות לצד ענישה צופה פני עתיד שתהווה גורם מרתיע.

22. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 2 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות בניכוי ימי מעצרו.
הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 28/08/18 עד השעה 08:00 במשרדי הממונה בבאר שבע.
מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי הממונה שאם לא כן תרוצה יתרת המאסר מאחורי סורג ובריח.
2. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור שוב עבירה לפי סעיף 382 לחוק העונשין.
3. הנאשם יחתום על התחייבות על סך ₪ 2,500 להימנע במשך שלוש שנים מביצוע עבירה לפי סעיף 382 לחוק העונשין.
ההתחייבות תחתם עוד היום. לא תחתם, יאסר הנאשם ל-7 ימים.

23. לאור מצבו האישי של הנאשם ועמדת המתלוננת, כמפורט, אני נמנעת מהטלת קנס ו/או פיצוי.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ח' סיוון תשע"ח, 22 מאי 2018, בהעדר הצדדים.